

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulji, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

„Brivčevo pročelje“.

(Harmonizoval V—v Záplaski).

Teremtété vže gre naprej,
 Da s »helebardo« vseka kej,
 A »lulo« je pozabil zad, —
 Hiteč za njim tud' Nemec rad.

Saj »rajhar« bi rad sunil ga,
 Dà, vredna tega sta oba,
 A časa ni iz »brivnice«
 Domov hiteč s koprivnice.

Obraz je njima ves posnet,
 O jej! kako ju peče spet,
 Ker možko gre na dan Slovan,
 Taljanček pa na stolec djan.

Hej »Brivce«! Nuj usmilit se
 Ubogo »laško revišče«:
 Saj vidiš, da mu »Menelik«
 Postavil stalni je mejnik. —

Burke slavnih Zabrdžanov.

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XXV.

Tista nesrečna zima, o kateri smo slišali v zadnjem odstavku in katera je umnim Zabrdžanom nasipala toliko snega, da niso mogli lesa spraviti domu, skalila jim je vso veselje ter jih spravila v neizmerno zadrego. In kako pa tudi ne, ko je bila potreba tako velika, spomlad pa že pred durmi.

Kako bi se pa bruna dala tudi brez snega domu spraviti, tega si še nihče mi-

sliti ni upal, kajti kaj takega storili niso Zabrdžani do sedaj še nikedar in izraza spravljanje lesa in pa sneg bila sta si v zvezi, kakor oba konca okrogle klobase.

Toda v velikih potrebah in hudih silah je imel občinski odbor sveto pravico ovreči vsakdanje običaje in navade. Na to pravico opiral se je tudi v tem slučaju, ko je začel premišljevat, kako bi se bruna dala tudi v toplem letnem času spraviti domu.

Kraj, kjer je ležal posekan in obtesan les, bil je vrh strmega hriba. Zbrana komisija prikobala na lice mesta in ker je imel župan kakor predsednik prvo besedo, skuha zbranim možakom sledečo pametno, katero hočem koj toplo in brez spremene povedati:

»Vsako stvar, katera se ne more iz lastne volje gibati in katero hočemo kam drugam spraviti, moramo na dotično mesto vleči. Tudi z našim lesom je tako. Da ga spravimo v dolino, treba ga bo tja vleči. Ker pa je hrib precej strm, znala bi bruna tu in tam svojeglavna postati in nam delati preglavice. Da se to prepreči, mislim si celo stvar tako: dva vlečeta naprej, dva pa nekoliko slabše nazaj. Tako bode vsako drevo na obeh koncih v naši oblasti in mi smo kmalu rešeni vse nadloge!« — Komisija se strme spogleda in prikima rekoč: »Ta je pametna! Le tako in nič drugače mi mogoče!«

Kako se je delo vršilo, ne bodem popisoval, kajti če drugim ljudem ne — pa Zabrdžanom šla je vsaka neumnost izpod rok (ker so bili ravno Zabrdžani.) Pa ko

se pripravljajo ravno zadnje bruno privezati, spodleti jim in se samo potoči v dolino. »Aha!« zasliši se jednoglasno iz ust okolo stoječih korenjakov in že je vsak vedel, kako bi se delo bilo na najpriprostejši način dalo opraviti.

Ker pa nisem še nikoli lagal, nočem še tudi zdaj ne, ako povem, da so Zabrdžani zavlekli vsa bruna nazaj v hrib, ter jih potem po novem načinu, katerega jih je narava sama naučila, spustili zopet v dolino.

••

Avstrijski minister pri krojaču.

Dr. Clary krojaški mojster: Dragi kolega Witek, za vas je ta frak prevelik, kak zgledate v njem! No, pa le potrpite, kedo bo zdaj rezal in krajšal, dolgo vendar ne boste v njem. — Tudi vam boter Korbre ne pristoji, rokavi so pretesni, hlače kratke in ozke. Samo ne vem ali se vam bode mogoče gibati v tej opravi. Potrpite, tako ne boste dolgo v njej! — Zdaj grem pogledat kako izgledajo drugi kolegi v novi ministerski flajdi. —

Samogovor grofa Goëssa.

»Ako ne križajo računi, pridem tudi jaz na vrsto. Upal sem, da bodo že takrat kaj, pa ni šlo! Mi ministerski kandidatje pridemo po vrsti najprej tisti nesrečni Badeni iz Galicije, potem Thun iz Češke, Gauča ne upoštevam, ker on ima dobrega strisa; zdaj je prišel na vrsto Štajerski Clary in potem sem jaz — gotov... No, no, grozdič le urno sezdrevaj. —